

KOŚCIOLEK (15) *sb m*

Oba o oraz e jasne (tak też Cn).

sg N kościołek (6). ◇ A kościołek (5). ◇ L kościołku (2). ◇ pl N kościołki (1). ◇ A kościołki (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Dem. od „kościół” ‘budynek sakralny’:

1. *Od znac. ‘świątynia chrześcijańska, zwłaszcza katolicka’: mały kościołek, kaplica; sacellum Murm, BartBydy, Mącz, Calep, Cn; aedicula Murm, BartBydg, Mącz, Cn (13) : Murm 126; BartBydg 46; Mącz 363a; Calep 935b; twierdzi za rzecz iftą/ Ze widział włafnym okiem Dżewicę przczyftą; Ktora mu rokazałá chwałę Bożą mnożyć/ I tám ná onym mieyfcu kościołek záłożyć. Więc plećie/ bredzi/ mata: y ná on kościołek/ Náwyłudza powalek/ pienieczy/ gomołek. KlonWor 47.*

W połączeniu z imieniem patrona [kościółek + G sg] (6): Bernat Rotman [...] przyłzedłzy do Monáftherzá/ kazał w kościołku fwięthego Mauricego przed miáftem BielKron 213v; SkarŻyw 213, 487, 517 [2 r.], 572.

W połączeniu szeregowym (1): fą y infze kościołki/ káplice/ domy do połpolitych modlitw. ReszHoz 115.

W charakterystycznych połączeniach: kościołek uczynić, záłożyć; w kościołku kazać.

Wyrażenia: »kościółek chrześcijański« (1): puścili fię do wsi Gelle názwanej. gdzie nálezi ieden mały kościołek Chrześciánki S. Marćiná. SkarŻyw 487.

»mały kościołek« = parvum delubrum Cn (1): SkarŻyw 487 cf »kościółek chrześcijański«.

2. *Od znac. ‘świątynia pogańska’; augurale, auguratorium, parvum delubrum, fanulum, hanulum, sacrarium Cn (2) : Miáfteczká wálze popułtołzę/ á koćciołki [sanctuaria] wálze poborzę BibRadz Lev 26/31.*

a. *Pomieszczenie dla figurki bóstwa (1) : podobieńftwo zwierzęciá iákie⁸⁰ niczemnego wyráził/ [...] Potym mu fpráwiłzy kościołek potemu/ [cum fecerit ei ipso dignam habitationem] przypráwił go do ściány przytwierdziłzy żelázem. BudBib Sap 13/15.*